

κα'. Ὅτι ἐν ἔστι, καὶ οὐ πολλὰ, ὡς τὰ κτίσματα. 553.

κε'. Ὅτι διὰ τὸ ὁμοούσιον, καὶ ἀναρχον γέγραπται εἶναι ὕδωρ ζωῆς, ἐκ τῆς πατρικῆς πηγῆς ἐκπορευόμενον. 553.

κγ'. Ὅτι τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐχρίσθη ὁ Σωτὴρ· οὐκ ἂν δὲ εἰ κτίσμα ᾦν, τῷ ἰδίῳ ἐχρίσατο ποιήματι ὁ ἄκτιστος. Καὶ ὅτι καὶ ἡμεῖς χρίσμα ἔχομεν αὐτοῦ. 556.

ζ'. Περὶ τῶν θεϊκῶν ἐνεργειῶν καὶ παροχῶν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 552.

η'. Περὶ τῆς προγνώσεως, καὶ αὐτεξουσιότητος τοῦ ἁγίου Πνεύματος. 600.

θ'. Λεῖπει (ἐν δὲ τῷ πίνακι τῶν κεφαλαίων σελ. 445, εὐρίσκεται ἡ περίληψις αὐτοῦ ἔχουσα ὡς ἐξῆς).

Περὶ τοῦ, τὸ ἅγιον Πνεῦμα εἶναι ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ· σημαίνεσθαι δὲ Παντοκράτορα. Ἐνταῦτ' περὶ τῆς ἀδιοδύτου παρθενικῆς πύλης.

ι'. Λεῖπει ἡ ἀρχή. Περὶ τοῦ μαρτυρεῖσθαι, ὅτι τὸ ἅγιον Πνεῦμα Θεός, καὶ Κύριος, καὶ δοξαζόμενος. Καὶ ἀντίθεσις τῆς Μακεδονικῆς διδασκαλίας. 632.

ια'. Περὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ ὅτι ἐπὶ τοῦ χειρουβικῷ θρόνου καθέζεται· τὸ ἅγιον Πνεῦμα, καὶ δυνάμει ἐξαποστέλλει. Καὶ ὅτι ὁ Παῦλος αὐτὸ οἶδεν εἶναι τὸν ὀρθέντα τῷ Ἰσαΐα Κύριον Σαβαώθ. Καὶ κατὰ τοῦ Μακεδονιανοῦ φρονήματος. Καὶ ὅτι ἐν ἡμῖν οἰκεῖ. Καὶ ὅτι ῥαδιουργοῦσιν αἵρετικοὶ τὰς θείας Γραφάς. 652.

ιβ'. Περὶ τοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἀνακαινίζειν ἡμᾶς τῷ βαπτίσματι· καὶ ὡς Δεσπότην ἐλευθεροῦν· καὶ ποιεῖν μετόχους θείας δόξης, καὶ υἱοὺς καὶ κληρονόμους τοῦ Πατρός· καὶ τὰ λοιπά. Καὶ περὶ τοῦ ἀνόνητον εἶναι τὸ βάπτισμα τοῖς μὴ πιστεύουσιν ὅτι Θεός τὸ Πνεῦμα· καὶ ὅτι ἄλλη ἡλίου δόξα, καὶ ἄλλη σελήνης· καὶ ἀστέρων. 668.

ιγ'. Περὶ τῶν πρὸς εὐτέλειαν τοῦ Πνεύματος ἐπιπερόντων τό: «Ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος». 688.

ιδ'. Περὶ τοῦ ἀπὸ καταβολῆς κόσμου τὰ ὕδατα ἡγιασθαι ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ προφκονομεῖσθαι ἡμῶν τὴν ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος σωτηρίαν. Καὶ περὶ τοῦ Ἰσραηλῆος σωτηρίας τετυγχάνειν ἀπὸ τῆς οὐσης ποτὲ εἰκόνης τοῦ βαπτίσματος· πολλῶ δὲ

πλέον τοὺς νῦν βαπτιζομένους, καὶ προῖκα δικαιουμένους, καὶ μακαριζομένους. 692.

ιε'. Περὶ τοῦ Γραφῆν ἐν πολλοῖς, καὶ μάλιστα ἐπὶ τοῦ βαπτίσματος, μόνου τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ τῆς σφραγίδος αὐτοῦ, ἧς ἔχομεν, μνημονεύειν. 717.

ισ'. Περὶ τοῦ ἐπιτετελεσθέναι ἀεὶ τυπικῶς Ἰσραηλίτας, εἰς μὲν τιμὴν καὶ δόξαν τοῦ ἁγίου Πάσχα τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἡμέραν τῶν Ἀζύμων· εἰς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν τῆς σепτῆς ἐπιδημίας τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τὴν παρ' ἐκείνοις ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς· προκηροῦσθαι δὲ διὰ τῆς ἐορτῆς τῶν Σκηνοπηγίων τὰς συναῖξεις τῶν Ἑκκλησιῶν καὶ μαρτυρίων. 721.

ιζ'. Περὶ τοῦ τὸ ἅγιον Πνεῦμα συμπαρεῖναι καὶ συνεργεῖν ἀεὶ τῷ Θεῷ Πατρὶ, καὶ ἐνδυναμοῦν ἡμᾶς. Καὶ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ καὶ τὴν διδασκαλίαν, ὁμότιμον καὶ σύμφωνον εἶναι τῆς τοῦ Υἱοῦ· καὶ εὐχεσθαι τὸν πνευματοφόρον Δαυὶδ στριγθῆναι ὑπ' αὐτοῦ. 721.

ιη'. Περὶ τοῦ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους, τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος καθοπλισθέντας, μόνους ἀντιστῆναι τῇ οἰκουμένῃ καὶ τῷ διαβόλῳ, λαλοῦντας καὶ νοοῦντας πᾶσαν γλῶσσαν. Καὶ περὶ τοῦ εἰπόντος εὐνούχου· «Ἰδοὺ ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι;» 725.

ιθ'. Λεῖπει ἡ ἀρχή. Περὶ τῶν λεγόντων· «Διὰ τί, ὡς ὁ Υἱὸς τρανῶς Θεός· προσηγόρευται μὴ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα;» Καὶ περὶ τοῦ κοινὸν ὄνομα εἶναι τῇ ἁγίᾳ Τριάδι τὸ Θεός, καὶ τὸ Κύριος, ὡς ἡ θεότης καὶ κυριότης μία. 729.

κ'. Περὶ τοῦ τὸν χοῦκὸν ἄνθρωπον μὴ ἔχειν τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλὰ τὸν πιστὸν, καὶ βαπτίσματος καταξιοθέντα· αὐτόν τε δύνασθαι, πρὸς τὸ μέτρον τῆς φύσεως ἡμῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος, τῷ τῆς ψυχῆς ὁμματι καθορᾶν. 736.

κα'. Περὶ τῶν λεγόντων· «ὅτι ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι δοξάζεται ὁ Θεός, οὐ μὴν τὸ ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ περὶ τοῦ· «Οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν, εἰμὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.» Καὶ περὶ τοῦ τὸ ἀναγεννᾶν τῷ βαπτίσματι τοῦ δοξάζεσθαι ἢ προσκυνεῖσθαι μεῖζον καὶ τιμιώτερον καθεστάναι. 741.

κβ'. Λεῖπει, (ἐν δὲ τῷ πίνακι τῶν κεφαλαίων σελ. 448 εὐρίσκεται ἡ περίληψις αὐτοῦ